

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΑΣΤΟΝ ΛΕΡΟΥ

Ο ΡΟΥΛΤΑΜΠΛ ΣΤΟΝ ΤΣΑΡΟ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου και τέλος)
Α αυτό εινε βδελυρό !... φώναξε αυτή τη φορά ο Τσάρος, τόν οποίο ειχε καταστρίψει οριστικώς με τόν ακλόνητο επιχειρημα του ο Ρουλταμπλ. Και για ποιό σκοπό η Ματρένα σκηνοθέτησε τη φαινομενική αυτή δηλητηρία ; ...

—Με τόν σκοπό ν'άπεφυγή ένα πραγματικό έγκλημα ! Με τόν σκοπό, που νομίζει πως τόν πέτυχε, Μεγαλειότατε, ν' άπουακρήνη για πάντα από τόν πατέρα της τήν Νατάσα, τήν όποια θεωρούσε ικανή για όλα τά έγκλήματα !..

—Μά αυτό εινε τερατώδες ! φώναξε ο Τσάρος. Κι' όμως ο στρατηγός Τρεμπασώφ μου έλεγε συχνά ότι ή γυναίκα του αγαπούσε ειλικρινώς τήν Νατάσα...

—Τήν αγαπούσε ειλικρινώς ως τήν ήμέρα που τήν πίστεψε ως ένοχο. Η Ματρένα Γιτρύδονα ήταν βέβαιη για τή συνεννοή τής Νατάσας στήν άποπειρά διηρητηρίσεως του στρατηγού από τόν Μιχάλη Κοροσάκωφ... Είδα τήν κατάληξή της, τήν άπελοσία της, όταν ο στρατηγός έληξε τήν κόρη του στήν άγκαλιά του, μετά τήν τραγική εκείνη νύχτα, και τή φήλησε... Και τότε άποφάσισε να σώση τόν στρατηγό από τήν κόρη του, οργανώνοντας εναντίον της όλη αυτή τή μηχανοραφία...

—Αν τής άποδείξουμε τόν έγκλήματ της, νομίζετε ότι θα τόν όμολογήση ; ρώτησε ο αυτοκράτωρ.

—Είμαι τόσο βίβαιος γι' αυτό, ώστε φρόνιμα νάρθη έδω... Αυτή τή στιγμή ο Κουριάν πρέπει να βρισκται στο παλάτι μαζί με τήν Ματρένα.

—Τά σκέπτεσθε όλα, κύριε, ειπε ο Τσάρος, κι' έτοιμάστηκε να χτυπήσει ένα κουδούνι.

—Μή χτυπάτε άκόμα, Μεγαλειότατε ! ειπε ο Ρουλταμπλ. Θα σάς παρακαλέσω να μου επιτρέψετε να μίν παρενορθώ στήν σύγχισι τής ηρωϊκής αυτής γυναίκας, που τόσο μ' αγαπάτε... Μά προηγουμένως, Μεγαλειότατε, τί θα μου ύποσχεθήτε...

Ο Τσάρος νόμισε πως δέν άκουσε ή πως δέν κατάλαβε καλά, και ρώτησε τόν Ρουλταμπλ τί του ειπε πει. Μά εκείνος επανέλαβε με θάρρος :

—Τί θα μεύ ύποσχεθήτε ; Όχι, Μεγαλειότατε, δέν είμαι τρολλός... Τολμώ και σάς τόν ζητώ αυτό... Σάς έμπιστεύηκα τά πάντα... Σας ειπα τόν μυστικό τής Νατάσας... Αιολόν, τολμώ τώρα να σάς ρωτήσω : Μεύ ύποσχεσθε πως θα λησμονήσετε τόν μυστικό αυτό ; Δέν πρόκειται μόνο ν' άποδώσετε τή Νατάσα στόν πατέρα της. Πρόκειται ν' αφήσετε έλευθερία δράσεως στή Νατάσα, άν θέλετε πραγματικά να σώσετε τόν στρατηγό Τρεμπασώφ...

—Μά έτσι εξατομίμια όλόκληρα θα περιέλθουν στά χέρια τών επαναστατών.

—Ω, Μεγαλειότατε ! Δέν έγιναν άκόμα δικά τους !... Ο στρατηγός είν' έξήντα χρονών, μόν εινε γεμάτος ζωή άν τόν θελήσετε... Από τώρα ως τόν θάνατό του, άν τόν θελήσετε, οι έχθροί σας θ' άφοπλιστούν...

—Οι έχθροί μου !... ψιθύρισε ο Τσάρος με βαθεία φωνή. Όχι ! όχι ! Δέν ν' άφοπλιστούν ποτέ οι έχθροί μου !... Ποιός θα μπορούσε να τούς άφοπλίση ;

Ο Ρουλταμπλ κτύπησε με θάρρος τόν Τσάρο και τόν άπάντησε :

—Η πρόσδος, Μεγαλειότατε, άν τόν θελήσετε... Ο Τσάρος έγινε κατακόκκινος κι' έρριξε τά βλέμματά του στόν τολμηρό αυτό νέο, ό όποιος δέν χαμήλωνε τά μάτια του μπροστά στά δικά του.

—Είνε όραίο αυτό που μου λέτε, μικρό μου φίλε ! τού άπάντησε. Μά μιλάτε σάν παιδί !..

—Μιλώ σάν παιδί τής Γαλλίας προς τόν πατέρα τού Ρωσικού λαού ! Τά λόγια αυτά ό ρεπόρτερ τά ειπε μ' ένα τόνο τόσο βαθύ και τόσο συγκινητικό, ώστε ο Τσάρος άνασκήρτησε. Κτύπησε μερικώς στιγμής άκόμα τόν Ρουλταμπλ, ό όποιος αυτή τή φορά γνώρισε άλλου τά δακρυομένα του μάτια, και ψιθύρισε :

—Η πρόσδος και ο εικτός, Μεγαλειότατε !... —Αιολόν ! ειπε ο Τσάρος, αλλάζοντας θέμα. Σου ύπόσχεμαι, ότι μεύ ζητήσες !...

Ο Ρουλταμπλ δέν μπόρεσε να συγκρατήσει μιá κραυγή χαράς και, ξεχνώντας κάθε έθιμοτυπία, φώναξε :

—Τώρα μπορείτε να προσκαλέσετε και τούς άλλους, Μεγαλειότατε. Άμέσως ο Τσάρος χτύπησε ένα κουδούνι.

Τότε ο Ρουλταμπλ πέρασε στό διπλανό σαλόνι. Έκει περίμεναν ό μέγας αλλάρχης, ο Κουριάν και ή Ματρένα, ή όποια φανόταν άναστατωμένη. Έρριξε μάλιστα ένα άγριο βλέμμα στόν Ρουλταμπλ κι' ούτε καν μίλησε σ' αυτόν, που τόν άποκαλώσε άλλοτε εμικό τής ντομποδία. Φανόταν μάλιστα έτοιμη να λιποθυμή, τή στιγμή που ο αλλάρχης τήν ώδήγησε στό γραφείο τού Τσάρου. Όταν έμειναν μόνοι, ο Κουριάν, που φανόταν κι' αυτός πολύ άνήσυχος, ρώτησε τόν Ρουλταμπλ :

—Μά τί συμβαίνει ;

—Συμβαίνει, αγαπητή μου κύριε Κουριάν, ότι επέτυχά τή χάρη τού αυτοκράτορος για όλα τά έγκλήματα που μου φορτώσατε. Σας έκανα νάρθητε έδώ, γιατί θέλησα, πριν φύγω για τή Γαλλία, να σάς σφίξω τόν χέρι, χωρίς καμιά μνησικακία. Κύριε Κουριάν, ο αυτοκράτωρ ο Έδιος θα σάς πη έτι ο στρατηγός Τρεμπασώφ σώθηκε κι' ότι κανένα κίνδυνος δέν θ' άπειλήση ποτέ τή ζωή του... Ξερέτε τί σημαίνει αυτό... Σημαίνει ότι πρέπει ν' άπελευθερώσετε άμέσως τόν Ματάνισφ, τόν ό ποιο, καθώς θα θεμάστε, ανέλαβα από τήν προστασία μου !... Πέστε του νάρθη στή Γαλλία... Θα τού βρω εκεί μιá μικρή θέσι, υπό τόν όθρον να ξεχάση μερικώς καρδιανούς που τού δώσατε...

—Ναι, κύριε, θέ κρατήσω τήν ύπόσχεσί μου ! τού άπάντησε ο Κουριάν, άρκετά άνήσυχος. Μά θα περιμένω να μου πη πρώτα ο αυτοκράτωρ όλα αυτά τά όφραία πράγματα... Και τή Νατάσα σας τί θα τήν κάνουμε ;

—Θ' άποδώσουμε και σ' αυτήν τήν έλευθερία της... Η Νατάσα που δέν ήπηρεζε ποτέ τόν τέρας που φανταστήκατε...

—Μά τότε ποιός εινε ο ένοχος ;

—Υπάρχουν δύο ένοχοι... Έν πρώτοις, ο μέγας αλλάρχης...

—Ε ! φώναξε ο Κουριάν.

—Ναι, ο κύριος αλλάρχης, που ειχε τήν άπρονοησία να μάς φέρη σταφύλια πολύ επκίνδυνα στή βίβλα... και... και...

—Και ο άλλος ; ρώτησε ο Κουριάν, τού όποιου ή άγωνία μεγάλωνε όλοένα.

—Άκούστε τόν άλλον ή μάλλον τήν άλλη ένοχο ! άπάντησε ο Ρουλταμπλ, αλώνοντας τόν χέρι του προς τόν γραφείο τού αυτοκράτορος. Θρήνοι και λυγμοί άκουγόντουσαν, πράγμα που φανέρονε ότι ή Ματρένα ειχε όμολογήσει όλη τήν αλήθεια. Ο Κουριάν ήταν τώρα άναστατωμένος.

Έξαφνα ο αυτοκράτωρ έκανε τήν εμφάνισι του. Ποτέ δέν τόν είχαν δει τόσο έρεθισμένο... Τρομαγμένος ο Κουριάν, τραβήχτηκε πίσω.

—Κύριε ! τού ειπε ασθηρά ο Τσάρος. Έννοώ σε δύο όρες να βρισκται έδώ ή Νατάσα Φεοντορόβνα... Να τήν φέρετε έδώ, με όλες τις τιμές, που ταϊρίζουν στήν κοινωνική της θέσι... Η Νατάσα εινε άθάνα, κύριε, και τής όφειλουμε μιá

επανάδοσι...

Και γυρίζοντας προς τόν Ρουλταμπλ, επρόσθεσε :

—Έννοώ επίσης, αγαπητή μου φίλε, να μάρη ή Νατάσα τί χρωστει σε σάς ! Να μάρη τί σας χρωστάμε όλοι μας...

—Όχι, Μεγαλειότατε, δέν πρέπει να μάρη τίποτε ! άπάντησε ο Ρουλταμπλ. Αυτό εινε προτιμώτερο, γιατί πρέπει, τόσο ή Μεγαλειότης σας, όσο κι' έγώ, να ξεχάσουμε, ό,τι ξεσφουμε...

—Έχετε δικη, ειπε ο Τσάρος. Μά τί μπορώ να κάνω για σάς ;

—Μεγαλειότατε ! Μιá χάρη μόνο σάς ζητώ !... Να μη με κάνετε να χάσω τόν τραίνο μου τών δέκα και είκοσιπέντε !..

Και έπεσε γονατιστός.

—Μείνετε σ' αυτή τή στάσι, παιδί μου !.. ειπε ο Τσάρος. Είστε πολύ καλά έτσι... Κύριε αλλάρχης, πηγαίνετε να μου φέρετε από τόν γραφείο μου τόν παρυσίμο τής «Άγίας Άννας»...

Έπειτα από λίγες στιγμές, ο Έδιος ο Τσάρος παρασημοφορούσε τόν Ίωσήφ Ρουλταμπλ, ρεπόρτερ τής «Έποχής», και τόν έκανε έπίσημο τού τάγματος τής «Άγίας Άννας».

Έπειτα τόν φίλησε πατρικά στό μάγουλο...

—Όλοι έδώ στή Ρωσία δείχνουν τά αισθημάτα τους με φιλήματα ! ειπε από μέσα του ο Ρουλταμπλ, τόσο συγκινημένος, ώστε σκουπίζε με τόν μαντήλι του τά μάτια του...

Τήν ώρα τής άναχωρήσεως τού τραίνου τών δέκα και είκοσιπέντε έπληρχε πολύς κόσμος στόν σταθμό τού Τσαροκογιε-Σέλο. Μεταξύ άλλων

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΛΝΑΣ 'Αμερικανός ρεπόρτερ άρχισε την έξής πρωτότυπη καμπάνια. Έζήτησεν άπό τας συζύγους των άργρέων άστέρων του Χόλλυγουντ, να δώσουν μίαν εικόνα των άνδρών των. Κι' άλήθεια, μιá γυναικα ξέρεη καλύτερ' άπό κάθε άλλον τα προτερήματα και τα ελαττώματα του συζύγου της.

Ξέρει τις μυστικές του άδυναμίες, τις πιο άπόκρυφες σκέψεις του. Άρκει να θέλη και να ξέρη τόν περιγύρω. 'Η Γκιμπάνα Ράλστον τούλάχιστον, ή χαρισταιμένη σύζυγος του Ρίτσαρντ Άρλεν, στην συνέντευξί της, έδωσε ένα πρώτη τάξεως φιλολογικό πορτραίτο του «Ντικ». Έξυπνο και ψυχολογημένο.

—Πρώτα-πρώτα, ειπεν, δ «Ντικ» δέν έχει κανένα ελάττωμα. Μόνο προτερήματα έχει, μα τό κακό εινε πως τα προτερήματά του μέν την υπεροχή γίνονται ελαττώματα και άδυναμίες. Παραδείγματός χάριν, δέν εινε καθόλου φιλάργυρος. Αυτό εινε καλό... Μα δ Άρλεν τό παρακάνει. Δέν έχει ιδέα του χρήματος... Κ' έτσι μπλέκεται σέ επιχειρήσεις άπό τις όποιες ζημιώνεται, γιατί κοντά σ' άλλι έχει και την άδυναμία να περνώ για σπουδαίος επιχειρηματίας.

—'Ενα άλλο προτήρημά του εινε ή ζωηρή φαντασία του. Μα κι' εδω τό παρακάνει... Και διηγείται φανταστικές ιστορίες, τις όποιες λέγοντας κι' επαναλαμβάνοντας τις, κατανάει να τις πιστευή κ' ο ίδιος. Διηγείται οίωσις ένα σοσό πράγματα για τό Τεξάς. Κι' όσοι τόν άκούουν, νομίζουν πως ζειμεν εκεί χρόνια... 'Η άλήθεια εινε όπως περαστίνος κάποτε ειδε τό Τεξάς για μιá εδουάδα μόναγα.

—Νομίζει επίσης, πως κανείς άλλος στό Χόλλυγουντ δέν παίζει καλύτερ' άπ' αυτόν

ένοιουν πού ειχαν πάει άπό την Πετρούπολι για να σφίξουν τό χέρι του νεαρού ρεπόρτερ, ήταν και δ Ίβάν Πέτροβιτς, δ εϊθιμος σύμβουλος της Αιτοκρατορίας, και δ Θανάσης Γιώργεβιτς, δ γνωστότατος δικηγόρος. Ειχαν κι' οι δυό τους επιδέσιους, πού σκέπαζαν τά τοιάματά τους άπό την άνατιναξι της βίλλας. Τού έφερον τούς χαρτεσιμούς του στρατηγού Τρεμπασόφ, δ όποιος ειχε άχίαμα πυρετό, και του Θααδίου Τσιγκιόφ, δ όποιος ειχε και τό δυό του πόδια σπασμένα.

Μέσ' στό βαγόνι του Ρουλταμπιλ άδείαστρκαν άρκετές μπιουλίες σαμπάνιας κι' όλοι ευχθήσαν τό κατενόδιο στόν ρεπόρτερ. Την τελευταία στιγμή έφτασε εκεί κι' ο μέγας αδύλαρχος, για να τόν άποχαρτησιν έκ μέρους του Τσάρου και της Νατάσας, ή όποια εκείνη τή στιγμή βρισκόταν σ' άνάκτορα...

'Η μηχανή σφυρίζει, όταν έφτασε στό σταθμό ένα άνδρόγυνο λαχνασμένο και κάθιδρο. Ήταν δ άρχηγός της «Οκράνα» Γκουινόφοφου και ή συζυγός του.

—'Ετρεξαν πρδς τόν Ρουλταμπιλ κι' εκεί δ Γκουινόφοφου του ειπε : —'Η συζυγός μου έπιμένει νάρθη να σας σφίξη τό χέρι... Της ειπτε πόσο συμπαθητικός !...

—Εύχαριστώ πολύ, κυρία... άπάντησε δ Ρουλταμπιλ. —Δέν κάνετε καλά, άγαπητέ μου, έξακολούθησε δ Γκουινόφοφου, πού δέν ήθελτε γδς να γάτε μαζί μας... Θ' άποφύγατε έτσι τόν δυσάρεστο περίπατο, πού κάνατε ως τή Φινλανδία...

—'Ω ! δέν ήταν καθόλου δυσάρεστος, κυρία !... —Όταν τό τρέιν κινήθηκε, όλοι φώναξαν : —Ζήτω ή Γαλλία ! Ζήτω ή Ρωσία ! Ζήτω δ Τσάρος ! Ζήτω δ Ρουλταμπιλ !...

'Ο Θανάσης Γιώργεβιτς έκλαιγε... 'Η Ματρενα Πετρόβνα, σ' ένα παράθυρο του σταθμού, όπου στεκόταν διακριτικά, σάλευε ένα μαζήλι πρδς τό μέρος του μικρού της, λατρευτού της ντιουβού. 'Οσοόσο, δέν τολμούσε να πάη να τόν άγκαλιάσει, έπειτα άπό τήν τρομερή ύπόθεσι της ψεύτικης δηλητηριάσεως σ' έπειτα άπό τήν τρομερή όργή του Τσάρου.

'Ο Ρουλταμπιλ τήν ειπε και της έστειλε με τό χέρι τό πιο τυφρερό του φίλημα...

'Ηταν τώρα ευχαριστημένος άπ' όλους και άπ' όλα... 'Οσοόσο, όταν τό τρέιν ξεκίνησε δλοταχώς πρδς τά σύνορα, δ Ρουλταμπιλ τευτάθηκε στά μαζήλια του βαγονιού του κι' έκανε με φανερό ευχάριστη :

—Όψρ !...

Τ Ε Λ Ο Σ

[Ειδήσεις, πληρεφορίες, κευτσμπελιό]

γκόλφ κι' όταν τόν νικούν εινε αδύνατον να τό χωρέση τά μυαλό του πως οι "άιζαμήδες" νικούν ένα τεχνητό σαν κι' αυτόν !...

—Θυσιάζεται για τούς φίλους του. 'Ο δονκιχωτισμός του αυτός φθάνει σε μανία. Τα έάζει κι' όλον τόν κόσμο χάριν των φίλων του, οι όποιοι στό τέλος κατατάει να δυσάρεστούνται για τήν...άνοικονόμητη άφοσίωσι του.

—Πιό άνοικονόμητη εινε ή εδγένεια και ή φιλοφροσύνη του. Προσκαλεί όλον τόν κόσμο στό σπίτι του. Μα ύστερα άπό λίγες στιγμές, έχει ξεγάσει κίολας τις προσκλήσεις αυτές κι' όταν μās κουβαλιόνται οι μουσφιρέοι, άγνωστοι συνήθως, γιατί οι γνωστοί μας τόν έμεθαν και τόν ξέφρουν, γίνονται διασκεδαστικά επεισόδια μεταξύ αυτόν και των ξένων του, τούς όποιους ρωτάει άφελέστατα : —Είς τί όφειλο τήν τιμήν της επισκέψεώς σας ;

—Μένει δέ άποσβολωμένος, όταν τού άπαντούν, πως δ ίδιος τούς έχει καλέσει... *

Σ' ένα κινηματογράφο του Χόλλυγουντ, συνέβη πρδ ήμερών τό εξής νόστιμο. Μίσα στη σιγή, με τήν όποιαν δ κόσμος παρακολουθούσε τήν ταινία, άκούστηκε σε κάποια στιγμή, ένα δυνατό σοχαλιτό, σαν πούγκριμα σφραζόμενου ζωοδιού, πού τράνταξεν όλη τήν αίθουσα. 'Εννί τέτοιο φρεβερό σοχαλιτό, πού δ κόσμος δέν μπορούσε να παρακολουθήσει τούς διαλόγους του έζρου. 'Αναγκάσθηκαν λοιπόν να διακόψουν τήν παράστασι και...έγένετο φώς ! Ποίος, νομίζετε, ότι σοχαλίξε ; 'Ενας κριτικός του κινηματογράφου !...

—Βοή άδερφέ ! ειπεν όταν τόν εξύπνησαν, κουράζεται κανείς να ελέπη τόσα νέα φίλμ πού παίζονται !...

'Ενας άπό τούς παριστανένους, θέλοντας να τόν περράξη, τόν ρώτησε :

—Και τώρα θα γράφετε κριτική για τό έζρο ;

—'Οχι, απάντησε έτοιμότατα δ κριτικός. Τήν κριτική κι' αυτό τό έζρο τήν...άπήγνευλα σοχαλίζοντας και όλοι οι θεαταί τήν έπέστησαν !... *

'Ο γνωστός Γερμανός συγγραφέας 'Ευιλ Ακύντινιχ, γράφοντας σ' ένα του φίλο άπό τό Χόλλυγουντ, όπου έπήγε για να επιβλέψη στό γύρισμα της ταινίας της εγαλμένης άπό τό έζρο του «Ναπολέον», έκβήτη ως εξής τις εντυπώσεις του :

—Τό Χόλλυγουντ εινε δ κόσμος δλόκληρος. Είνε ή Εδρώπη με τις άδιόκοτες ραδιουργίες και μηχανορραφίες της, εινε ή 'Αφρική με τήν άφώρητη ζίστη της, εινε ή 'Ασία με τή μυθώδη πολυτέλειά της. Μόνο ή φιλοξενία εινε άμερικανική κι' δ έζρωτας. Αυτός ίδιος εινε υπεραμερικανικός !... *

'Ο Σερλό συνταγματάρχης ! Συνταγματάρχης, μάλιστα. Κι' όχι σό πανί. Σωστός συνταγματάρχης, καθώς δ Κλάρκ Γκέϊμπλ και...ή Μάιρη Πίκοφορδ.

'Ο κυβερνήτης της άμερικανικής Πυλτείας του Κεντώου άπένει με «τιμπικώς» τό βαθμό του συνταγματάρχου στους τρεις αυτόνς κινηματογραφικούς άστéρες... Και σ' άνωτέρα ! *

'Ενας στατιστικός του Χόλλυγουντ, έκαμε τόν ύπολογισμό, ότι αν ήσαν άληθινά τά κομμάτια πού φορεί ή Μάιρη Γουέστ, ή πιο δημοφιλής ατή τή στιγμή στην 'Αμεικη βασίλισσα της θόνης, θα έστοίχιζαν έκατόν εξήντα εκατομμύρια φράγκα, δηλαδή δραχμές όλο τόν δισεκατομμύριο. Μα τό κού εινε πως εινε ψεύτικα !... *

'Ο Χοντρός κι' δ Λιγνός (δ 'Ολιβερ Χάρντν κι' δ Στάν Λώρελ) ειχαν πάει μαζί διαζύγιο άπό τις γυναίκες τους. 'Ο Χάρντν όμως (δ Χοντρός) τά ξανάφτισσε με τή γυναίκα του, τή Γκλόρια Στούαρτ, και άπό χωρισμένους σύζυγοι καθητηρησαν...τυφρερωτάκοι έραστεί !...

—'Ο Στάν Λώρελ όμως (δ Λιγνός) δέν έννοσι ν' άκούση τίποτα. —Διαζύγιο ! λέει. Διαζύγιο μέχρι θανάτου !... *

Πρδ όλιγων ήμερών άδοκτόνησε στό Λονδίνο ή Αίλλιαν Χώλλ-Νταϊβίς, δημοφιλεστάτη βεντέτα του εωθεύ κινηματογράφου. Άπό τις μεγαλειότερες επιτυχίες της, ήταν τό «Κσό-Βάντις», στό όποιο έπαίξε με τό Γιάννιγκς. Μη μπορούντας όμως να παίξη στόν έολούττα κινηματογράφο, άποτραβήχτηκε άπό τό στούντιο και τέλεσε έθεσε τέμα στη ζωή της. *

'Η Σαρί Μαρίτσα έμαθε τελευταίως κινέζικα. Μιλάει ήδη πολλές κινέζικες διαλέκτους.